

เรื่องจริงของครูเยี่ยมบ้าน

🕒 นำเสนอเมื่อ 29 มิ.ย. 2562

"ถ้าไม่ไปเยี่ยมบ้าน ก็จะไม่รู้ปัญหาที่แท้จริงของเด็กๆค่ะ"

เราจะไม่เข้าใจเลย ทำไมสอนแล้วเด็กไม่รู้เรื่อง ทำไมเด็กขาดเรียนบ่อย ๆ
ทำไมใส่เสื้อสกรกย้วยยี่สวมรองเท้าแตะๆมาเรียนทุกวัน"

ครูพรรวดี หวังผล โรงเรียนชุมชนวัดเสด็จ จังหวัดปทุมธานี ผู้ได้รับจดหมายลาครูจากเด็ก ๆ

"ตอนนี้เยี่ยมบ้านครบ 100%แล้วค่ะ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ พ่อแม่แยกทางกัน ถ้าเลือกได้
ทุกคนคงอยากมีครอบครัวที่สมบูรณ์ ตอนแรกเราไม่เข้าใจเด็กเลย ว่าทำไมไม่มีพฤติกรรมแบบนี้ ขาดเรียนบ่อย
สอนอะไรไปไม่เข้าใจ ใส่ชุดนักเรียนที่สกปรกย้วยยี่ สวมรองเท้าแตะๆมาเรียนทุกวัน
แต่พอเราไต่ลงไปเยี่ยมบ้านเด็ก ๆ เห็นสภาพที่พัก ความเป็นอยู่ ความรู้สึกแรกคือ สะเทือนใจ
สงสารนักเรียนของเราจับใจ เด็กผู้หญิงต้องอยู่ตัวคนเดียวในบ้านเขา
กวาดตักกับยุงจะกลับมาจากชายสมตำหนาก็ดีกดิน ละแวกนั้นมีแต่คนงานแปลกหน้า
เรากำชับให้เด็กถึงบ้านแล้วต้องล็อกห้องให้แน่นหนา เด็กผู้หญิงอยู่ตัวคนเดียวแบบนี้ทุกวัน น่าเป็นห่วงมาก

ขณะที่เด็กชายคนหนึ่ง ขาดเรียนอยู่บ่อยครั้ง เราไปตามที่บ้าน แม่ออกไปเก็บขยะ ไม่มีเงินมาเรียน
อาศัยในเพิงเล็กๆ ที่ไม่มีฝาบ้าน ไฟฟ้าก็ไม่มี กลางค้ำกลางคืนไม่มีที่อ่านหนังสือ ต้องไปอาศัยที่มีสยิด
ทำการบ้านอ่านหนังสือ ยิ่งช่วงนี้หน้าฝนเด็กลำบากที่สุด ฝนตกหนัก สภาพแบบนี้ไม่คุ้มฝน เปียกแน่นอน
คงไม่ได้นอนทั้งคืน ยุงก็เต็มไปหมด

เงินจาก กุศลเมื่อเทอมที่ผ่านมา ส่วนหนึ่งครูประจำชั้นพาเด็กๆไปซื้อรองเท้านักเรียน อย่างน้อย
จะไม่ต้องใส่รองเท้าแตะมาเรียนหนังสืออีก ปมชีวิตของเด็กแต่ละคนไม่เหมือนกัน
เราต้องลงไปเยี่ยมบ้านเพื่อให้เห็นสภาพปัญหาที่แท้จริงหมดทุกคน ความรู้สึกคือ ต้องช่วยเด็ก ๆ ของเราให้ได้
อย่างน้อยมีทุนกุศล ช่วยเป็นค่าอาหาร ค่าเดินทางมาโรงเรียนได้บ้าง เรายอมเหนื่อย ทั้งขึ้นรถ ลุงเรือ ค่ามัดดีกดิน
ไม่ถอยค่ะ เด็กๆลำบากมาก ต้องมีชีวิตอยู่แบบนี้ทุกวัน อย่างน้อยเราจะได้ช่วยเหลือพวกเขาได้ถูกจุด
เริ่มต้นที่เราเองก็เปลี่ยนวิธีการสอนอย่างเข้าใจปัญหาของเด็กๆมากขึ้น "

[#ครูอีโรว์](#) [#จดหมายลาครู](#) [#กุศลเปิดประตูสู่โอกาส](#) [#คืนน้องสู่ห้องเรียน](#)

ขอบคุณที่มาภาพและเนื้อหาจาก [กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา \(กสศ.\)](#)